

Op weg naar Sinterklaas

Vorige weeg ontving ik onderstaande mail. Pijnlijke realiteit.

“Het is weer zover, de man met de mijter is weer in het land. Zijn snoepgoed en speelgoedfolders waren hem allang voor, en nu heeft ook hij weer voet aan Nederlandse bodem gezet.

We wilden graag gaan kijken vandaag, maar mijn één na jongste dochter is nog steeds ziek. Al vanaf maandag heeft ze koorts, en dus neem ik haar niet mee naar buiten. Wát een teleurstelling! Want de jongste wil natuurlijk wel, en die gaat met oudste zus mee. Ik zit met de thuisblijfster op de bank, haar gloeiende lijfje houdt me warm, en we kijken de intocht samen. Uiteraard val ik in slaap, ze maakt me wakker en zegt dat ze het best vind als ik slaap, maar of ik dan niet zo wil snurken! Het is heerlijk zo, met mijn kleine meisje op de bank, maar veel liever zag ik dat ze beter was, en buiten kon springen bij de aanblik van de sint.

Na een poosje vraagt ze me, waarom de Sint de één liever vind dan de ander? Ik doe of ik haar vraag niet begrijp en of ze het uit wil leggen. Nou mama, sommige kinderen krijgen veel meer cadeautjes dan ik. En ook die dure cadeautjes die op televisie komen en zo, en tegen mij zeg je altijd dat je die op je verlanglijstje mag zetten, maar dat je niet weet of Sinterklaas wel van die dure cadeaus geeft. Maar andere kindjes krijgen ze wel!

Tja....en dan vind ik ons "volksfeest" ineens niet meer zo leuk. Het is inderdaad zo, dat Sinterklaas verschil maakt. En er is niemand die daar iets aan kan doen. Sinterklaas is een klassefeest, een rangen- en standenfeest. Er is duidelijk verschil tussen deze rangen en standen. En op zich is dat niet zo erg, maar als er iemand is die me kan helpen dit aan mijn kind uit te leggen? Graag!”

Daarom ben ik blij dat op de franciscaanse inspiratiedag op 17 november speelgoed werd ingezameld voor de voedselbanken. Wil je ook iets doneren? Dat kan nog, zie www.franciscaansegideonsbende.nl.

*November 2012
Mariette Fleur ofs*